

پیام جمعی از "فعالان کارگری جنوب" به کنفرانس هفدهم سازمان فدائیان (اقلیت)

رفقای سازمان فدائیان اقلیت! با دروهای کارگری و رفیقانه و با تبریک به مناسبت برگزاری کنفرانس ۱۷ سازمان.

رفقا!

کارگران و زحمتکشان، توده‌های کم‌درآمد و تهیدستان این روزها فشار سختی را متحمل می‌شوند. بحران سیاسی اقتصادی هرروز ژرف‌تر می‌شود. مبارزات اجتماعی-سیاسی با محوریت جنبش طبقه کارگر، همچنان در جریان است. این طبقه روزانه در چند محل کار درگیر مبارزه برای خواسته‌های خود است. می‌توان گفت که مبارزه طبقه کارگر از دی‌ماه ۹۶ و در فاصله دوساله، به‌طور تاریخی وارد مرحله کیفی شده است. نطفه‌های این مبارزه با مشخصات عبور از رژیم سرمایه‌داری اسلامی در کلیه مراکز تولیدی و اقتصادی بسته‌شده است. کارگران می‌توانند در اولین مبارزات عمومی و رویارویی با رژیم، شکل هسته‌های مبارزاتی فعال به خود بگیرند. درجهایی که تعداد کارگران زیادتر بوده کارگران هم‌اینک در قالب جمع‌های کمی در تلاش‌اند.

برنامه و تلاش‌های سازمان فدائیان اقلیت عمدتاً باید تبلیغ و ترویج سوسیالیستی و حمایت از جنبش کارگری باشد. از هم‌اینک مسئولانه و با اراده‌ای جدی در کنار طبقه کارگر برای ایجاد تشکیلات‌های کارگری در محل کار و محل زندگی آنان کوشش کنیم. آن تعداد از نیروهای جنبش کمونیستی که در مرحله کنونی معتقد به آموزش و برنامه سوسیالیسم علمی و مبارزه طبقاتی هستند، عمدتاً دوستان ما در "اتحاد نیروهای چپ و کمونیست" هستند. این اتحاد اگرچه دیر انجام گرفت و هنوز از یک یگانگی و اتحاد عمل نیرومند و مطلوب که بتواند پاسخگوی مسائل جنبش کارگری باشد کماکان در ضعف است، اما تداوم فعالیت همبسته میان خود نیروهای اتحاد از یک‌طرف، و همبستگی با طبقه کارگر با برنامه و عمل پیگیر می‌تواند در آینده، بیشتر مؤثر باشد. هرچه میل و رغبت رفیقانه برای مبارزه مشترک در میان نیروهای اتحاد چپ زیادتر شود، نیروهای منفرد و جریان‌های کوچک‌تری که در خارج اتحاد هستند بیشتر تشویق به مبارزه مشترک می‌شوند. با اتحاد فشرده و مبارزه پیگیر انقلابی است که نقش اتحاد نیروهای چپ و کمونیست در اذهان کارگران و زحمتکشان و عموم افشار جامعه به‌مثابه تنها آلترناتیو آینده برجسته می‌شود.

رفقا!

سازمان فدائیان اقلیت در شرایط کنونی در کارزار مشترک با نیروهای اتحاد چپ کارگری و کمونیست می‌تواند پرچم انقلابی و مبارزاتی طبقه کارگر را در میان طیف رقیب رنگارنگ برافراشته و بالا نگه دارد، تا این جنبش از افتادن به دامن انحرافات و تعبیرات غلط اپورتونیستی و روزیونیستی چپ و راست مصون بماند و علاوه بر آن موجب تشویق دیگران به پیوستن به مبارزه انقلابی و باعث یکپارچگی نیروهای کمونیست به‌مثابه آلترناتیو آینده گردد.

جنبش عمومی - اجتماعی و به‌تبع آن جنبش مستقل کارگری از جانب نیروهای بورژوا لیبرال، از جانب جریان‌های سوسیالیسم خلقی، رفرمیست انقلابی‌نما و روزیونیست‌ها از جهت‌های متفاوت تهدید می‌شود. این جریان‌های طیف وسیعی را تشکیل می‌دهند. بخشی از این نیروها، جنبش منطقه‌ای کردستان را که بیشک از قوی‌ترین حامیان جنبش سراسری است تهدید می‌کنند. اینان برنامه‌های

بورژوا لیبرالی و خورده بورژوائی خود را با وام‌گیری از سوسیالیسم به شکل فریبنده‌ای در قالب نوعی سوسیالیسم خلقی و عوام‌پسند درمی‌آورند و به فریب توده‌ها می‌پردازند. بخش‌های دیگری از آنان سعی دارند جنبش سراسری را به بیراهه ببرند و آن را به جنبشی بی‌هدف، و به زائده‌ای از سرمایه‌داری تبدیل کنند. شعار و رفتار اینان نمونه واقعی منشویستی و شبه مارکسیستی است که لنین در مورد آنان گفته "جنبش همه‌چیز و هدف هیچ‌چیز" میزان خطر این جریان برای جنبش برطرف شده است. پیش‌تر که عرصه عمل مبارزه بیشتر در حوزه تئوری خلاصه می‌شد، با پندار بافی و خودبزرگ‌بینی وانمود می‌کرد که تنها آلترناتیو موجود است، درحالی‌که فاقد مشخصات یک جریان رهبری کننده در جنبش کارگری بوده است. این جریان با فرصت‌طلبی و موج‌سواری، و دنباله‌روی از حوادث و اتفاقات چنین وانمود می‌کرد که یگانه جریان بدیل رژیم است. امروز خطرش برای جنبش کم شده و به لحاظ برنامه‌ای و سیاسی و... با ابهامات فراوانی رو برواست.

شق دیگر از این نوع جریانات کائوتسکیسم و رویونیست دیرپا است که هنوز از زیر بار همکاری شرم‌آور با رژیم سرمایه‌داری اسلامی بیرون نیامده‌اند، بار دیگر سعی دارند با تلاشی خائنه و نوکر صفتانه و در زیر فشار و نگاه تند جنبش کارگری و اجتماعی خود را زین و پراق کرده به خدمت بورژوازی درآورند و در عرصه مبارزه سراسری از پشت خنجر به تهیگاه جنبش بزنند. اینان بروتس جنبش کارگری هستند! این نیروها علیرغم اینکه فاقد درک مادی و شعور عینی از واقعیت‌های جامعه هستند، فاقد شهامت مبارزاتی نیز می‌باشند؛ اما در شرایط روبه رشد و کمابیش اعتلایی موجود و در آینده تلاش خواهند کرد تا شکل یکپارچه‌ای به خود بگیرند و به ابزاری هرچند نامطمئن و ناستوار در دستان بورژوازی تبدیل شوند تا از وجودشان علیه جریانات مارکسیست انقلابی و رادیکال استفاده کنند. این جریانات به‌طور تاریخی از پادوان بی‌مزد و منت سرمایه‌داری و رسالتشان همکاری و همدستی با بورژوازی و رنگ و جلا دادن به چهره زشت و خشن سرمایه‌داری است. نباید از تلاش مذبحخانه این جریانات غافل بود. بر سر هر کوی برزن در شیپور انقلاب باید دمید که اینان قره نوکران حکومت و بورژوازی هستند.

قصد ما برشمردن اضداد انقلاب و جنبش کارگری کمونیستی نبود، اما نمی‌توانیم از بردن نام جریانات مارک‌دار بورژوازی و سلطنت‌طلب خودداری نماییم. این جریانات نیز در تلاش هستند تا با همکاری و کمک جهان سرمایه‌داری، جنبش انقلابی اجتماعی را دور بزنند و از بالای سر توده‌های انقلابی و کارگران و زحمتکشان به قدرت دسترسی پیدا کنند، سلطنت‌طلبان سوار برگزشته و تاریخ قرون و اعصار و مجاهدین تجهیز به امکانات روز و جهان سرمایه‌داری لیبرال.

رفقا!

کلیه نیروهای فوق دانسته و یا ندانسته از بورژوازی دشمن اصلی کارگران و زحمتکشان پشتیبانی می‌کنند. حمایتشان از رژیم، گاهی پوشیده و پنهان و گاه علنی و آشکاراست. دشمن اصلی جنبش کارگری کمونیستی ایران! رژیم به‌غایت ارتجاعی سرمایه‌داری اسلامی است که درگیر و بیند، زندان و سرکوب و خشونت، گشاده‌دست و در یک‌کلام دشمن آزادی و انسان زحمتکش است. نوک‌تیز پیکان مبارزات کارگری - کمونیستی و اجتماعی باید متوجه قلب رژیم سرمایه‌داری اسلامی این دشمن طبقاتی کارگران و زحمتکشان و توده‌های تهیدست باشد. رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی یکی از ضدانقلابی‌ترین رژیم‌های سرمایه‌داری جهان موجود است. به هر گوشه‌ای از برنامه، عملکرد و سیاست‌های رژیم سرمایه‌داری اسلامی دست بگذاریم، کفایت می‌کند تا مصمم و به‌طورجدی و انقلابی کوشش کنیم که یک روز زودتر به عمر این رژیم خاتمه داده شود. شکاف طبقاتی میان کار و سرمایه، میان فقر و ثروت، میان عدالت و نابرابری به منتهای درجه رسیده است. این رژیم فاسد سرمایه‌داری مذهبی، رو به اضمحلال روی دست ما مانده است باید امرا به خاک سپرد.

رفقا!

جریان‌ات کارگری - کمونیستی در تلاش برای ارتباط‌گیری با طبقه کارگر در این مرحله که شرایط رو به اعتلا است، باید به دنبال راهکارهایی بگردند تا ارتباطشان با طبقه کارگر نه از راه دور و مجازی بلکه از طریق ابزار و لوازم تشکیلاتی و عناصری از پیشگامان خود طبقه کارگر مستقیم و بدون واسطه انجام بگیرد. این کار نیازمند همکاری بیشتر و انسجام بهتر با پشتیبانی عملی از کارگران در محیط‌های کارگری می‌باشد. یادمان باشد طرف کمابیش یک ماه اعتصاب و اعتراض خیابانی کارگران نیشکر هفت‌تپه و گروه ملی فولاد اهواز چه تأثیری بر جنبش سراسری و کارگری داشته است. حرکت انقلابی این کارگران بر بستر چند سال فعالیت و تلاش بوده که توانست خود را به شکل کیفی نشان بدهد. امروز کل طبقه کارگر در جامعه به شدت سیاسی ما در وضعیتی قرار دارد که بخش‌هایی از آنان می‌توانند به پیش‌تاز جنبش کارگری و کمونیستی تبدیل شوند. طبقه کارگر به لحاظ ذهنی آمادگی برای کار تشکیلاتی را دارد و مبارزات پراکنده آنان در آینده با کمک متمرکز، مسئولانه و پیگیر نیروهای سیاسی می‌تواند شکل جمعی و به هم پیوسته‌ای به خود بگیرد و وارد مرحله کیفی فاز تشکیلاتی و ارتباط سراسری شود.

رفقا!

سازمان فدائیان اقلیت، میراث گران‌بهایی از تجربه و پراتیک اجتماعی و مبارزه انقلابی پشت سر دارد که هر فعال سیاسی و کارگری واقع‌بینی ناچار به تأیید آن است. این را ما نمی‌گوییم بلکه صفحات تاریخ جنبش کمونیستی به‌طور عیان و آشکاری جلو چشمان بینندگان گشوده است. ما انتظار داریم که کنفرانس هفدهم شما به‌مثابه مشعلی فروزان و روشنائی‌بخش، راه عملی مبارزه طبقه کارگر و رسیدن به اهداف جنبش کارگری و سرنگونی بورژوازی را روشن و تسهیل نماید.

رفقای اقلیت! ما، جمعی از "فعالان کارگری جنوب" نشست دوسالانه (کنفرانس ۱۷) سازمان را به شما و میهمانان حاضر در نشست و کلیه کارگران و زحمتکشان و علاقه‌مندان به جنبش کارگری و کمونیستی تبریک می‌گوییم و آرزوی موفقیت شما را در کنفرانس ۱۷ سازمان و پیش برد اهداف جنبش کارگری و کمونیستی را داریم.

پیروز باشید.

رژیم جمهوری اسلامی را باید با اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه همگانی برانداخت

نابود باد رژیم جمهوری اسلامی برقرار باد حاکمیت شورایی کارگران و زحمتکشان

زنده‌باد انقلاب زنده‌باد سوسیالیسم

جمعی از "فعالان کارگری جنوب"

۲۴ مردادماه نودوهشت

کار نان آزادی حکومت شورایی

